

נבחרתי אבותי

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

ר'ח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

מילה שנדחתה, מתי מקיימים אותה ערוך מתוך שע"ה למרן הגר"י רצאבי שליט"א

יו"ד סי' קנ"ט ה"ד והעיני יצחק שם מיד כשהתינוק ראוי לימול, אסור לעכב את המצוה מאיזה טעם, כגון להרבות שמחה וכדומה, אלא ימול מיד כשהוא ראוי. ואפילו נדחתה המילה מפאת חולי התינוק ונתרפא באופן שיכולים לעשותה ביום חמישי או ששי, עושין אותה אז, אף על פי שהיא מילה שלא בזמנה, וכן הוא מנהיגו וכך העליתי בס"ד בשו"ת עולת יצחק ח"א סימן קכ"ג אחרי האריכות בדברי הפוסקים ונבנה הספרדים שאינם מלים אז, מחשש שיצטרכו ע"ז לחלל שבת, שזה היה שייך רק בדורות הקודמים ולא בזמננו בה"ל, תינוק שנתרפא והגיע זמנו לימול ביום חמישי, יש אוסרים למולו אז ויש אוסרים גם בששי. ויש מתירים אפילו בחמישי, ואדרבה סוברים שמצוה להודרו. וכל מקום לפי מנהגו, ומנהיגו כהמתירים. ובזמננו נלע"ד דלכולי עלמא מותר ומצוה לימול הן ביום חמישי הן ביום ששי, ואין להחמין המצוה. ובפרט יש לזרו כשיצא ביום ששי, שמתרשלים בדבר מפני שהוא ערב שבת ע"כ. ועתה שמעתי כי יש קצת מהאשכנזים שאינם מלים ביום ראשון כשהמילה שלא בזמנה (וכן הובא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו (בראשית יט. י.)

'חכמת חיים' היא המפתח להצלחת האדם בחייו, לעליה ברוחניות להתקרבות לבורא עולם. הן לעצמו והן לחינוך ילדיו. וכך כתב בספר 'אבן האזל' (מועק ממעינה של תורה) בזה"ל: מחנך טוב יודע לנצל את התרחשויות החיים היומיומיים לתועלת עבודת-חינוכו, כדי להשפיע אמונה או מוסר. כאשר מתרחש מאורע כלשהו, של מעשים טובים המביאים שכר טוב, או של מעשים רעים המביאים עונש — הריהו מביא את העובדות הללו כדוגמה ומופת בפני תלמידיו, כדי שילמדו לקח, להתרחק מן הרע ולבחור בטוב.

והנה, כאשר שקד אברהם על עבודת-החינוך שלו, ללמד "לעשות צדקה ומשפט" — שזה הניגוד הגמור למעשי סדום, הרי היתה הפיכתה של סדום — אשר הגיד לו השם-יתברך מראש — חומר מצויין להשתמש בו בעבודת-החינוך, כדי להוכיח את תוצאות הרשעות והשחיתות.

זהו, איפוא, מה שאמר השם-יתברך: "המכסה אני מאברהם" — האמנם אשולל ממנו אמצעי מחנך כזה, בה בשעה "אשר יצוה את בניו ואת אחיריו" — כשהוא הינו המחנך והמדריך הגדול של הדור, המלמד את הכל "לעשות צדקה ומשפט" — והלא העובדה הזאת תביא לו תועלת מרובה בעבודתו הקדושה, מאחר שלא יוכלו אחר-כך הבריות לומר, כי רק מקרה היה זה, בעת שהוגד לו לאברהם מראש — כי רק בתור עונש יבוא הדבר... עכ"ל.

וכבר בעבר הארכנו בעניין זה באחת מהגליונות. על כן נעלה עוד אופן של התייעלות ע"י חכמת חיים, וכך כתב בספר 'זכר צדיק' על אביו הרב אברהם רדאעי זצ"ל וז"ל:

באותה תקופה שהיה מחזור על הפרנסה בכפרים ובמושבות הכניסני ללמוד אצל מלמד תשב"ר אשר סמך עליו ללמדני בשכרו. פעם ספגתי מכות מן המלמד, וכאשר יצאתי העלמתי אמנם מאמי ז"ל את הדבר אבל החלטתי בלבי שלא לחזור ללמד, ולמחרת כאשר שלחה אותי אמי ללמוד הלכתי והסתתרתי במקום סתר עד שראיתי שיצאו הילדים מאצל המלמד ואז חזרתי הביתה כאלו באתי מבית הספר, כך עשיתי מספר ימים. וכאשר נודע לאמי שזה ימים מספר שלא הופעתי אצל המלמד הוכיחה אותי, געיתי בבכיה והודעתני לה סבת הדבר, ואעפ"י שפייסה אותי לא התפייסתי והמשכתי במרדי. ובבוא אביו ז"ל הביתה לשבת לא גלתה לו אמי את הדבר, אבל בבואו לחזור עמי פרשת השבוע כמנהגו ראה שאיני יודע מאומה, חקר בדבר וידע שזה כמה ימים לא הלכתי ללמוד, אני געיתי בבכיה מרוב פחד פן יפגעני בחגורתו אשר במתניו. ובראותו דמעותי נכמרו רחמיו עלי ולא הכני ורק דבר אלי קשות והזהירני שלא אחזור על המקרה, כן הבטיח לי שהוא ידבר עם המלמד ויבקש ממנו לבל יגע בי, אני שמחתי מאד על ההבטחה ורוחי שקטה. וביום ראשון בבקר לווני אל המורה ואני הלכתי על ידו בבטחה כי מהיום ההוא והלאה לא אספוג מכות כהבטחת אביו ז"ל, וכשהגענו אל המורה שאל אבי בשלומי ואח"כ אמר לו הנה הבאתי את בני שלום ללמוד כבראשונה, הוא טוען שאתה מכה אותו ואני מאמין לו כי לא ישקר, אבל אני מבקש כי מהיום והלאה לא תוסיף להכותו כל זמן שהוא מקשיב ושוקד על הלימוד אל תגע בו, ונתן לו שלום והלך לדרכו. כאשר שמעתי את דברי אביו ז"ל אמרתי בלבי האם זו היא ההבטחה שהבטיח לי? הלא בדבריו אלה הוסיף לחזק את מוסרותי אצל המלמד ודבר לטובת המורה ולא לטובתי, כי זה היה ידוע לי שאם אני הולך כשורה ועוסק בתורה לא יאונה אלי כל רע. עכ"ל.

והן אמת שלא כל אחד ואחת בר הכי לידע בדברים אלו. ע"כ אמרו החכמים 'אין חכם כבעל ניסיון', לכן יש להתייעץ עם אנשי חינוך המבינים בנבכי חינוך הבנים, כל דבר לגופו, וכל נפש כמעללה. והתפילה ליוצר כל, מעל הכל.

נר יעושה לראשי חזרי תלמידי עטרת חיים, אשר גם בימי מלחמה כיתתו רגלם ממקום למקום, להביא חבנים ללמוד תורת אג"י חיים, על אף שיטעו במקומות חוזמנים. יעלה להם זה לזכות, לראות כל ילדיהם עולים במעלות התורה והיראה, צדיקים ישרים וברים, אין פרץ ואין יוצאת מבתיהם הנפלאים.

מהליכות אבותינו

נישואין בזמנם

ידוע מה שאמרו חז"ל 'בן שמונה עשרה לחופה' (אבות פ"ה מ"ב) וזה מדובר באיש, אך אשה היתה נישאת כבר מגיל ברותה. וכן נהגו אבותינו הקדושים.

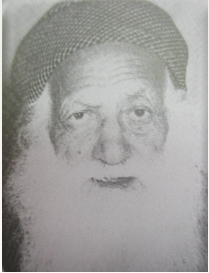
וכאשר היה הרב אברהם ערוסי זצ"ל ב'עדן' שיבח מאוד את יהודי עדן. אך כאשר ראה שאינם נישאים בגיל צעיר כתב להם תוכחת מוסר, בזה"ל בחיבורו 'קורא הדורות' עמ' תצ"א:

תוכחת מוסר

ובכל מדה טובים וישרים, הם ובתורה מפוארים. אבל מדה אחת יש בהם לא טובה בעיני, ולא ישרה בעיני השם. אבל אוי לי אם אומר, אוי לי אם לא אומר. אם אומר יאמרו, האחד בא לגור וישפוט שפוט. ועון זה מגיע עד שחקים, נאלמתי דומיה נאלמתי לא אפתח פי. ומי אנכי ומי ביתי כי אדבר לפני גדולים וחכמים ממני, והיא לפנייהם כדרך ישר ואחריתה דרכי מות, ומי שיש בידו למחות ואינו מוחה הוא עתיד ליתן את הדין.

ואני יודע בהם, כי הם צדיקים וחכמים גדולים ואין בהם נפתל ועיקש, כי כל מדתם ודרכיהם טובה וישרה. אבל בזאת נסכלו, וחוששני להם מחטאת חס ושלוש, לפי שאין אדם נשלם בדעתו ואין אדם רואה חובה לעצמו. ועתה אם לא אומר, נמצאתי מחויב, מאחר שכל ישראל בערבות, וכולם אילן אחד וגוף אחד, ואם נכוה אבר אחד נכוה כל הגוף. אבל פתחתי את פי לדבר ברמז, וישמע חכם ויוסף לקח. וזה חיובא דאורייתא, דכתיב הוכח תוכיח את עמיתך, עם שכמותך.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ואין אני כדאי להוכיח, ולא באתי להזהיר אלא להזכיר. ויודע אני בהם כי לא יכלימוני, ומקיימים יהלמני צדיק חסד ויוכיחני. ומתקיים בהם תן לחכם ויחכם עוד, הודע לצדיק ויוסף לקח.

כי יקח איש אשה

ידוע להוי לכם, שלום רב לרבתי ולאהליכם, ולמקשיב לדברי דל הגר הגר אתכם. צעיר אני מחכמה, צעיר אני לימים ואתם ישישים, על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם. יש הבל אשר נעשה על הארץ, יש צדיק אובד בצדקו. ושלמה המלך עליו השלום אמר בחכמתו, שבתני רואה תחת השמש, והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומיד עושקיהם כח ואין להם מנחם. העשוקים מיהם, הם הרווקים, הם הפנוים, הם הבחורים והבחורות שלא נשאו, העשוקים ביד סטרא אחרא להטמא בלילה בראיות קרי ולהוליד שדין ולילין ורוחין.

וזה קולר תלוי בצואר אבותיהם ואמותיהם שמהיין אותן בלא נשואים, וגורמים להם לחטוא, ונמצא חוטאים ומחטיאים אותם להרהורים רעים. ויודעים כי יצר לב האדם רע מנעוריו, ואין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ומיציאתו מרחם לפתח חטאת רובץ, ועל זה ידעו כל הדוים. ובשביל עון זה נתאחרה הגאולה ורבו צרות בישראל חס ושלוש, דכתיב גם בכנפיך נמצאו דם נקיים. ועוד שעון זה שורש מקדם קדמתה מימי אדם הראשון, שישב בגיחון מאה שלשים שנה והוליד שדין ולילין ורוחין, ונשתרש העון דור אחר דור חמור חמורתים.

ולא לחנם אמרו חז"ל כל המשיא בניו סמוך לפרקו, עליו הכתוב אומר אז תקרא והי יענה. וכמה שיערו חז"ל סמוך לפרקו. לבן עד שמונה עשרה שנה, וראיה מקרא והו"א אשה בבתוליה יקח, והו"א גימטריא שמונה עשרה. ועוד אמרו שהקב"ה מצפה לו עד עשרים שנה, עברה שנת עשרים שנה ולא נשא אשה, הקב"ה אומר תפח עצמותיו. למה, לפי שהאשה עצם מעצמיו ונשאר חסר, פלג גוברא, ואין תפלתו תפלה כמבואר בזהר הקדוש. ואמר הקב"ה, לא טוב היות האדם לבדו. ואם כן, מי שהוא לא טוב הוי רע, והולך בדרך לא טוב רע לא ימאס. ונכנס בעריות ואינו נמנע מעבירות, ומהיות טוב אל תקרא רע.

ולבת נתנו שיעור עד בת שתים עשרה שנה ויום אחד, שהיא ודאי בוגרת, דאין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים. ובזה צריך מהירות וזהירות והשתדלות יותר ויותר להשיאן קודם זמן זה, קודם שיבאו לידי חטא, שקרובה האשה לחטוא יותר מהאיש. שהאיש חננו השם דיעה, לא כן האשה שדעתה קלה וקרובה להתפתות, ואינה חשה ויריאה לא על כבוד אביה ולא על כבוד משפחתה. לזה אמרו חז"ל, בגרה בתך שחרר עבדך ותנה לו, וזה מורה בעבד כנעני, ואל תחוש לכבודך.

וכבר מצאתי חידה בכתב יד, דברי חכמים וחידותם, הזהר מכבוד שמביאך לידי בזיון גדול, והשתדל בבזיון שמביאך לידי כבוד גדול. וזה דבר החידה. הזהר מכבוד, כלומר שאם יבא לפניך איזה אדם ליקח בתך, אל תתכבד בעצמך לומר בזיון עלי להשיא בתי לזה האדם, שהוא גוון או מכוער או עני. כי בשביל כבוד כזה שאתה מכבד את עצמך, בן חכמים אני בן מלכי קדם, דכל ישראל בחזקת כשרות וכל הפוסל במומו פוסל, סוף שאתה נכשל ונתקל בטפשותך.

ושלמה המלך עליו השלום בחכמתו אמר, אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם למה תשומם. וסוף תתפתה ותזנה ותבא לידי בזיון גדול, ותפסול כך ובמשפחתו, כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה. אנה תתכסה מחרפה זו, ותבקש ליתנך לכלב. ולא לחנם אמרו מפני מה עשו מדת עזרת נשים מאה וחמש ושלושים אמה, דנשים דעתן קלה.

והשתדל בבזיון, כלומר השתדל לבקש לבתך איש, ואף אם תזיל ממונד, כל שכן אם תמצא אדם טוב או תלמיד חכם. אזי תמצא כבוד בעולם הזה ובעולם הבא שכר מרבה, כי שכר מצוה מצוה. ואולי יצא מבתך ניצוץ קדוש ותזכה בשבילו, והא לך ראייה מן עגלון מלך מואב, שמבתו רות יצאו כמה מלכים וכמה נביאים, ובודאי שבאותו עולם כל מלכי בית דוד עומדים לכבוד עגלון זקינם. ואמר התנא וקנה לך חבר, חבר בעולם הזה חבר בעולם הבא. ואין קנין אלא בכסף, כי אי אפשר לבוא בלי יגיעה. ולא תחמוד לבעלי קומה

פתרונות לפרשת 'לך לך'

אחודה חידה! ארץ כנען, שייכת היתה לעשרה עממין וקרויה על שם כנען, וקורין אותה בחזקה עם דגש חזק 'ארצה כנען'.

הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: טרם מפתרה!

אחודה חידה!
הרחקה ולא לרעה
קירוב ולא לטובה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לעילוי נשמת
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

צחצוחי לשון

קל וחומר – מה שכיום אומרים קל וחומר.

ותואר, ולא לבעלי עושר, אלא לבעלי תורה שהם חוט הזוהר. ואמרו ז"ל, אין עני אלא מתורה. ושלמה אמר בחכמתו, והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון, דאין נקרא עשיר לפני הקב"ה אלא מי שמשביע עצמו מדברי תורה. ואף על פי שתחשוב בדעתך, וכי אני שוטה ליתן בתי בלא כסף, מה שצפון יותר ויותר ממה שמונת. ואף אם תבא לידי ביוון בעולם הזה בעיני השוטים והרקים, יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט, וסוף הכבוד לבוא.

ועון גדול אשר לא יכופר למניחים בנותיהם ובניהם בלא נשואין, וגורמים נזק גדול בהרהורים. ועליהם אמר ישעיהו ומה תעשו ליום פקודה, ולמי תנסו לעזרה, ואנה תעזבו לעזרה. ועוברים על דברי תורה פרו ורבו, וגם דברי השם ששלח ביד נביאו, קחו נשים והולידו בנים ובנות, וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים (פירוש, במתנה, דאם לא כן היה לו לומר מכרו), ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו. ואם כן, איך רואים בנותיהם ובניהם ולא ישיאום, וקולר תלוי בצוארם לשאת חטא למות. והם יודעים כי יצר לב האדם רע מנעוריו, הגיע עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בעבירה.

ואוי להם ואוי לחלקם שגורמים אורך הגלות, כי אינו דומה מי שאין לו פת בסלו למי שיש לו, ונאלו חטאו. ואם כן, הוצרך בעל תורה לחפש יותר מיכלתו, לקום ולהתעורר משנתו, לקדש בניו ובנותיו ולהבדילם ולפדותם מיד היצר הרע ומהסטרטא אחרא, שלא יטמעו בקליפות. ושלמה המלך עליו השלום אמר בחכמתו, את אשר תמצא ידך לעשות בכוחך עשה. ולא יחוש להפסד ממון בחופתם, כי יוסיף ה' את כל אשר לו למשנה, כי אולי תבוא ותזדמן לידו איזה נשמה קדושה לבוא אל העולם הזה בשבילו, ובודאי ישלם ה' פעלו בבן של קיימא, בסוד וראה בנים לבניך שלום על ישראל. ואמרו יש מפזר ונוסף עוד וחושך מיושר אך למחסור. עכ"ל.

והעלנו כל זאת כי דבר זה נצרך תיקון גדול בדורינו. וה' הטוב יתקנו בעצה טובה.

מחידושי רבותינו

ואברהם ושרה זקנים באים כימים (בראשית יח. יא)

הנה ידוע מה נשתנה זמן הבחורות מימי הזיקנה, כי בהיות האדם רך בשנים בתוקף ימי עלומו, אינו דואג לאיבוד ימיו, ואומר בלבו עוד אהיה בן כ' בן ל' גבר בגוברין, ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו תענוגי העוה"ז ומחמדיו הרעים, כי אותה הוא מבקש להיות נמנה עם אנשים בעלי צורה, ולאסוף כסף וזהב לרוב מאד, ויהי כי ארכו הימים ושיבה זרקה בו, והוא לא ידע כי כל שנותיו שעברו מאפס ותוהו נחשבו לו, כוחו כלה ואין כל מאומה בידו להכין צידה לדרכו לעולם האמת, ואין לך יום שעובר עליו שאין קללתו מרובה משל חבירו, ימים אשר אין לו בהם חפץ עד שהוא כמעט קץ בחייו, ולעת כזאת הוא החל להבין מה מאד יקר תפארת הזמן אשר אין חליפות למו, והוא דואג יום יום שעדין שעה, ועליו ייאמר באמת שהימים באים אליו, והוא איננו בא בימים, ומילתא כדנא אמת ויציב, יען שהוא מסור ביד יצרו הרע הצר הצורך, ואין כל מגמתו כי אם לאכול ולשתות לשבעה הרוג בקר ושחוט צאן לחלץ חושיים ועצמותיו יחליין, אך לא כאלה חלק יעקב, כי זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם לשים כל מגמת פניהם כל ימי חייהם מיום שיעמדו על דעתם, לסגל מצות ומעו"ט ולהתנהג באופן שעליהם נא' כמו שהיו חסידי ישראל אומרים בשמחת בית השואבה אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו, ומעתה לא יבושו ולא יכלמו בהגיעם לימי הזקנה, ואדרבה ישמחו ויעלצו בה כי הם יודעים שסוף השכר לבוא, ויום ה' הנורא יבא שכרו אתו ופעולתו לפניו, והמה משתוקקים להגיע לעת הנכסף ההוא, שהוא התכלית אשר אינו לה מים היותם על האדמה, ועליהם נא' באים בימים, כי כל יום שמתקרב זמן המיתה, תרבה שמחתם, והם בעצמם באים בימים, הלוך ונסוע בשמחות וגיל ברצונם הטוב, כמי שהולך לבית המשתה לראות במזמוטי חתן וכלה, וזהו הטעם שני בצדיקים חסידי עליון, באים בימים, ואשרי הזוכה לתענוג הרוחני הזה.

(אפיקי מים' למהר"ר יעבץ זצ"ל וכתב שזה מאוסף זקניו נע"ג)

בדרכיהם אתהלך...

התלאות בשליחות לאימאם (ח"י)

ויהי ממחרת, וילכו אל בית האימאם, ויתיצבו לפניו בחדר שארכו חמש מטר ורחבו שלש מטר. וישאל לשלום קהילתו באדיבות. והשיב הרב: אם השם ב"ה יזכנו שכבודו ימצא בעיר הבירה, אזי ודאי שתהיה לנו הצלה ורוח מהסבל, שכל בני עמנו מקבלים יסורי קשים מהערבים.

לרפואת צבי בן מארי יחיא יצחק שלום בשכחע"י

ועין הרב ויאמר: הגידה נא לי פרטי הדברים בעניני הליכתם בין הערבים. מיד הגיש הרב המכתבים שיש בידו. אחד מהם הבא ממדינת הים, שבו דורשים חיי בטחון לאחיהם בני ישראל הנמצאים בתימן, בתנאי ועל מנת שיתן להם בטחון רשום בכתב ידו ובחתימתו. והשני בשם הרב הראשי, בבקשה מהאימאם יר"ה, לשים קץ לענויים ושעבודים הקשים שסובלים עם ישראל, היות וכבר לעת נעשה הסכם שיתוף ממשל בין התורכים ובינו. ואלה פרטיהם: א. יורקים בפניהם. ב. שופכים אל תוך עיניהם עפר. ג. זורקים עליהם אבנים, שאפילו עד פצע או עד זוב דם, אין ממחים ואין בכך כלום. ד. אם רואים מי שהוא נושא משא בין על כתיפו, בין על ראשו, מפילים אותו ארצה, פעמים יהיה דבר משקה או כלים הנשברים, או הנושא בעצמו יחבל, הכל אפס בעיניהם. ה. לוקחים כובעים שעל ראשם וזורקים למרחקים, ואחרים גם כן חוזרים וזורקים, עד שיעלמו. ו. מעכבים אותם בדרך עד שילכו מצד שמאלם. ז. מכים אותם במקל שבידם. ח. מקללים ומבזים וקוראים בשם כלבים. ט. מכריחים אותם לנקות בתי כסאות ברזע יד. י. גורים עליהם לקחת בעלי חיים המתים בעיר, כגון: כלבים, חתולים וחמורים. יא. מקופחים מזכות שויון בענין קניית מצרכים חיוניים בעת הצורך, רק אם כי נשאר אחרי מרפס רגליהם וכי'.

המשד אי"ה בל"ג בשבוע הבא

"כסא דנחמא"

נשגר קמי ידידנו היקר התורם הנכבד איש החסד והעשיה הרב ירון לביא ז"ל בהילוך בפתע פתאום לגנוי מרומים, שני בניו בשנות געוניהם ילדי מחמדים הבחור מאיר חיים ז"ל הבחור ניסים אלון ז"ל אשר היו לימן אביהם, וחיוך תמיד נסוך על פניהם תעמוד להם זכות אביהם הרבה, ובגן עין ננפש תהיה מנוחה את אביהם וב"ב המב"ה ינחם, ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם לימוד תשב"ר השנה יזקף לזכותם, ויהיו עילוי גדול מאד לנשמתם סאבים יחידו את כאב המשפחה חמלת וצוות תלמוד תורה 'עטרת חיים' וכל התלמידים

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב אברהם טהירי זצ"ל
דיין בבית דין צנעא לפני
כשלוש מאות שנה.
תנצב"ה

התודה...

הברכה...

לצוות החינוכי הנפלא

אשר הרף ימי המלחמה,
והשינויים הרבים במקום הלימודים
וברתנים הנלמדים, מסרו נפשם
באהבה ובשמחה, ושיתפו פעולה
בעזרה נפלאה, והעסיקו את
התלמידים בחכמה יתירה.
ישלם ה' להם בכפל כפליים, ויראנו
יוצאי חלציהם זוכים בעולמות
שניים, ללא גבולות ומיצרים מן
השמים, בבריאות איתנה ואריכות
ימים עד שיגלו שפתותיהם מלומר
די ליושב בשמים ארי"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

האיש היחיד והמיוחד, אשר ידיו רב לו בעשיה למען הכלל, על אף שיש המנסים להצר
צעדיו על כל צעד ושעל, הניף ידו שוב למען תשב"ר, וסידר שילדי הת"ת יוכלו ללמוד
תורה גם בימי המלחמה בבנין מוגן, ללא שכר וללא תמורה,
רבי ברוך צברי הי"ו יו"ר סיעת ישי.

יה"ר שיזכה להמשיך בעשייתו הרבה, וכל
הקמים כנגדו יפלו לפניו ארצה, וכל
העושה לשם שמים ירחמוהו מן השמים,
ויזכה ויראה כל יוצאי חלציו תלמידי
חכמים גדולים יראי שמים מרבים

ובהפסקות:
יש מי
שמשחק...
יש מי
שמתענג על
הפתעות...
יש מי שנח... ויש מי שמסדר ומארגן...

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

שגורם לו חולשא, על פי הא דאיתא בגמרא תענית דף כז: שאנשי משמר לא היו מתענים באחד בשבת, מפני
שהוא שלישי ליצירה יעו"ש. ואין מנהג זה בקהילותינו. וע"ע לעיל בהלכות שבת סימן נ"ד הערה כ"ט. רק לא
בשבת ולא ביום טוב. כי דוקא מילה בזמנה דוחה שבת ויום טוב, אבל שלא בזמנה אינה דוחה
אותם (ש"ע סימן רס"ו סעיף ב'). ויום טוב שני של גלויות, דוחה, חוץ מיום טוב שני של ראש השנה. וכך
העלה מהרי"ץ בעץ חיים דף קע"ח ע"ב (ד"ה מילה) בפשיטות כדעת רבינו הרמב"ם פרק א' הלכה ט"ז, והוא דלא
כהשלחן ערוך סימן רס"ו סעיף ח'. והגם שאין דרכו להכריע כהרמב"ם נגד הש"ע זולתי במקום שמנהגינו כהרמב"ם,
וכמ"ש בס"ד בקונטרס כללי מהרי"ץ, אפשר דאין הכי נמי, ידע שהמנהג כהרמב"ם, וסתם הדבר לרוב פשיטותו.
אי נמי מפני שגם הש"ך שם הכריע בסק"ח וזה לשונו, ולפענ"ד עיקר כהרמב"ם שדוחה יו"ט של גלויות וכו' וכמו
שמצינו דרכו של מהרי"ץ בכמה מקומות, וכגון שכתבתי בס"ד בשו"ת עולת יצחק חלק א' סימן כ' אות ב',
ובבארות יצחק הלכות לולב ס"ק ק"ה ד"ה והנה, דף קצ"ח. ועיין בדברינו לעיל הלכות מליגת העוף סימן ק"ל הערה
י"ב, ובהלכות צליית בשר וכבד סימן קל"ג הערה כ"ז ד"ה ומהרי"ץ וע"ע פתחי תשובה שם סק"ז.

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה